

Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor. Aquest missatge és el que proclamen solemnement els Àngels.

És un motiu d'alegria: *“No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor”*.

Dit amb paraules d'avui: un altre món, de justícia i fraternitat, és possible, i ens molts cors ja hi ha “nascut”.

Quina resposta hi podem donar avui dia? Evidentment, la 1ª resposta a una “bona notícia” és l'alegria, i una alegria que s'encomana. És el que fan els *Pastors*. Se'n van de pressa cap a Betlem per “veure” això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber (Lluc 2,15). No hi van per comprovar si és veritat sinó per gaudir-ne.

Sorpren que cada any hi hagi més persones que diuen que les *Festes de Nadal* els entristeixen. Segurament això és degut a que viuen en una profunda soledat. La soledat pot tenir moltes causes; però, precisament el MISSATGE DE NADAL ens dona “la clau” per capgirar la SOLEDAT en COMUNIÓ. “*No era el seu lloc a l'hostal*”. “Anar a l'hostal” és esperar que estiguin per a tu i et serveixin. Maria no porta Jesús a l'hostal sinó que el posa en una *menjadora* per fer-se COMUNIÓ. La COMUNIÓ és el contrari de la SOLEDAT, i apareix quan decidim “*fer-nos aliment*”; i no com un “remei” contra la soledat sinó com una manera d'entendre i viure la vida. I de la comunió en surt com un fruit espontani la FELICITAT; aquella felicitat que no és conseqüència de satisfer una “necessitat” sinó que ens arriba com a fruit d'haver entrat en sintonia amb la Vida de Déu.

Pere Torras